

borg Slot og Rigsdagsbygningen forenede som hidtil, og det har den ærede sidste Taler paa en Maade ogsaa givet et Slags Vidnesbyrd om. Jeg skal nu ikke komme ind paa den skarpe Kritik, vort Forslag er undergaaet i Anmærkningerne til Lovforslaget, og jeg skal navnlig lige saa lidt som det ærede kongevalgte Medlem (Rayser) komme ind paa Enteltheder, men jeg skal dog bemærke, at det ikke er en ganske ringe Dydde, som den sydlige Del af Slottet har, og at det ingenlunde er nødvendigt, at Rigsdagsstalen bliver en Halvcirkel. Jeg er ganske vist ikke meget bevandret i de europæiske Rigsdage, men jeg har dog høret til Stede i en, det norske Storching, som er anbragt i en saadan halvcirkelformet Sal, og man hører ikke særlig godt der. Det er heller ikke, det indrømmer jeg, bekvemt for ældre Folk at gaa op paa første Sal, det er Noget, jeg selv kan tale med om, men det er ikke saa svært, naar man har en magelig og hensigtsmæssig Trappe, og dersom den ikke for de allerældste og svageligste skulde være tilstrækkelig, saa har jo Ministeriet klaget over, at der er saa mange tomme og mørke Rum, og saa veed jeg ikke bedre, end at der i et af disse Rum bliver anbragt en Elevator, som med stor Lethed kunde føre Medlemmerne op. Mest generet af Trapperne ville Ministrene være, som skulle til og fra begge Thingene, men de ere det endnu mere her, hvor de skulle op og ned fra det ene Thing til det andet, end der, hvor de vilde have begge Thing paa eet Gulv, og det vilde jeg anse for meget hensigtsmæssigt, at Afstanden imellem dem ikke var meget stor. Naar der ogsaa er klaget paa Tilhørernes Begne, saa tror jeg heller ikke, at det er saa forfærdelig en Sag. Nationalgalleriet har jo i mange Aar været i samme Etage, hvor Rigsdagens Tilhørere vilde komme, og det har ikke afholdt en overmaade stor Mængde Mennesker fra at besøge Galleriet, siden det blev aabnet uden Betaling. Hvad Pladsen angaar, saa er det givet, at den Plads, der er i den sydlige Fløi i Christiansborg Slot, er større, end den vilde blive efter Friherre Hansens Udfast. Han leverer kun 16,000 Kv.-Alen. Murtykkelsen iberegnet, medens Gulvene i Sidesloviens 3 Stager efter det andet Udfast vilde være 17,000 Kv.-Alen, men ganske vist noget anderledes fordelte, dog saaledes, at den Sal — og det maatte vel blive Folkethingets — som blev i den vestlige Ende af Fløien, kan saa en ganske anstændig Bredde, fordi Fløien der er bygget noget ud. Om man imidlertid skulde beholde Rigsdagsbygningen i den Del af Christiansborg Slot, hvor den før var, eller om man, som Friherre

Hansen foretrækker, skulde tage Fløien ud til Ridebanen, som jo kan gøres saa bred, det skal være, det vil afhænge af, hvad Bestemmelse man tager med Christiansborg Slot, om det skal være alene Repræsentationslokale for Kongehuset, eller om det ogsaa skal være Bolig for det. Det forekommer nu mig, at Amalienborg, hvad jo ogsaa vor nuværende Konges og hans to nærmeste Forgængeres Sædvane har vist, er en meget hyggeligere og behageligere Bolig for Kongehuset end Christiansborg Slot nogensinde kan blive. Men vil man bruge Christiansborg Slot til Kongebolig, saa er Fløien ud imod Ridebanen den eneste Fløi af Slottet, hvor det kan blive behageligt at bo, fordi der kan anlægges en temmelig betydelig Have, som kan bedække den største Del af Ridebanen, og fordi der derfra vil have en Udsigt ad den lange Ny-Vestergade omtrent lige ud til Fjernporten ved Frederiksberg Allé. For saa vidt man vil anføre Kolonnadens Bibeholdelse som en Opgave, vil jeg bemærke, at Kolonnader passe aldeles ikke til vore klimatiske Forhold, og at navnlig Christiansborg Slots Kolonnade ikke er at betragte som Andet end som en Beholder for al mulig Slud, et Sted, hvor det er høist ubehageligt baade at gaa og kjøre ind og staa af. Det ville de, som hyppig kom i Rigsdagen og i Høstetret, kunne bevidne. Hvis Christiansborg Slot skal være Kongebolig, vilde det være meget hyggeligere, om den Fløi bygges til, saa at ikke Indgangen til den indre Slotsgaard staar aaben — thi det gjør den, naar Kolonnaden er for Alle og Enhver — men lukkes af med en Port. Gaar man ud herfra, maa Rigsdagsbygningen blive i den søndre Fløi. Men vil man lade sig nøie med Slottet som Repræsentationslokaler, kan man lade Kolonnaden blive og bygge den Fløi til, og saa vilde Rigsdagen faae fuldt saa hensigtsmæssige Lokaler, som den vilde faae efter Friherre Hansens Udfast. Jeg skal nu slutte med at gjentage mine tre Hovedindsendinger mod Forslaget. Jeg betragter det for det Første som en stor Feil ved Friherre Hansens Udfast, at Folkethingssalen og Landstingssalen ere gjorte lige store, altsaa til to Sale, som ere beregnede paa at rumme 150 Medlemmer. Landstingsmedlemmernes Antal gaar som bekendt ved de daglige Møder sjældent over de 50, og vi vilde altsaa befinde os som „saa Svømmende i et uhyre Svølg“, og da vi ikke er vant til at tale meget højt til hinanden, saa vil der oppe paa det Galleri, som er anbragt udenom, saa at sigte indenfor den Gang, som gaar udenom denne uhyre Sal, ikke kunne høres synnerlig Mere af vore